

reklamationsfrist for byggematerialer fra 5 år til 10 år kombineret med indsættelse af en særlig regel om forbrugerpræceptivet. Den nærmere udformning af forslaget er imidlertid sket i lyset af det samtidig fremsatte forslag til ny forældelseslov, der bl.a. indeholder en absolut 10-årig forældelsesfrist. Derfor foreslås det helt at ophæve købelovens reklamationsfrist ved køb af byggematerialer.

Desuden foreslås en ændring af købeloven, hvorefter købelovens 2-årige reklamationsfrist ikke vil finde anvendelse på køb af genstande, som i henhold til et påbud fra en offentlig myndighed skal tilbagekaldes eller destrueres, fordi de udgør en fare. En sådan regel findes allerede i produktsikkerhedsloven.

Ved lovforslagets § 2 foreslås forsikringsaftalelovens forældelsesbestemmelser ændret. Indholdet af dette forslag bygger på et forslag fra et udvalg om revision af forsikringsaftaleloven, jf. betænkning nr. 1423/2002 om forsikringsaftaleloven. Justitsministeriets forslag til ændringer af forsikringsaftalelovens regler bygger på udvalgets lovskitse, men den nærmere udformning af forslaget er tilpasset forslaget til ny forældelseslov.

Lovforslaget indeholder endvidere en række forslag til ændringer af de særlige forældelsesregler i den øvrige lovgivning, som forslaget til ny forældelseslov giver anledning til, jf. lovforslagets §§ 4-9, § 13 og §§ 16-45.

Endelig indeholder lovforslaget visse mindre ændringer af renteloven og kreditaftaleloven, som ikke er foranlediget af forslaget til ny forældelseslov, jf. lovforslagets §§ 14 og 15.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Ændring af købeloven

3.1.1. Reklamationsfristen, når salgsgenstanden skal tilbagekaldes eller destrueres i henhold til et påbud

3.1.1.1. Gældende ret

Der foreligger en mangel, hvis en solgt genstand er af en anden eller ringere beskaffenhed eller brugbarhed, end den ifølge aftalen og de foreliggende omstændigheder skulle være. Der foreligger som udgangspunkt en mangel, hvis salgsgenstanden ved normal brug forvolder utilsigtet fare for skade på person eller ting.

Købelovens § 54, stk. 1, og § 83, stk. 1, bestemmer, at hvis en køber ikke inden to år efter genstandens overgivelse har meddelt sælgeren, at køberen vil påberåbe sig en mangel, kan manglen ikke gøres gældende senere, medmindre sælgeren har påtaget sig at

indestå for genstanden i længere tid eller har handlet svigagtigt. Ved køb af byggematerialer er fristen 5 år fra byggeriets aflevering, dog højst 6 år fra overgivelsen af materialerne til køberen, jf. § 54, stk. 2, og § 83, stk. 2.

Om en sælger eller et tidligere led i salgskæden indestår for salgsgenstanden i længere tid, vil bero på den konkrete sags omstændigheder. En indeståelse vil kunne foreligge, også uden at sælgeren har givet en udtrykkelig garanti. Sælgeren må således normalt også uden et udtrykkeligt tilsagn antages at indestå for, at genstanden har de egenskaber, som i almindelighed klart er af afgørende betydning for brugbarheden af genstande af den pågældende type, medmindre køberen har givet sælgeren grund til at tro, at køberen ikke lagde vægt på egenskaben, jf. Folketingstidende 1978/79, tillæg A, sp. 2160. Det må i den forbindelse normalt anses for at være af afgørende betydning for brugbarheden af en genstand, at den kan anvendes uden en betydelig risiko for personskade, jf. også betænkning nr. 1256/1993 om produktsikkerhed, s. 117.

– Påbud om tilbagekaldelse eller destruktion efter produktsikkerhedsloven

Produktsikkerhedsloven, jf. lov nr. 364 af 18. maj 1994 med senere ændringer, har til formål at forhindre, at farlige produkter og tjenesteydelser bringes i omsætning, eller, hvis dette allerede er sket, at iværksætte passende foranstaltninger med det formål at forebygge skade på person eller ejendom.

Det følger af produktsikkerhedsloven, at hvis et produkt, der udgør en fare, er bragt i omsætning, kan den relevante kontrolmyndighed påbyde enhver, der har bragt produktet i omsætning, straks eller inden for en nærmere frist at trække produktet tilbage, at tilbagekalde produktet eller at destruere produktet på forsvarelig måde, jf. § 12, stk. 1, nr. 3-5.

I henhold til produktsikkerhedslovens § 3 forstås ved et produkt enhver løsøregenstand, uanset om den er en råvare eller et naturprodukt. Ved et produkt forstås endvidere fast ejendom, bortset fra grunden, samt bestanddele og tilbehør til den faste ejendom.

Ved tilbagetrækning forstås ifølge produktsikkerhedslovens § 7 a, stk. 1, enhver foranstaltning med henblik på at forhindre, at et farligt produkt distribueres, udstilles og tilbydes forbrugere. Ved tilbagekaldelse forstås enhver foranstaltning med henblik på returnering af et farligt produkt, som producenten eller distributøren tidligere har leveret eller stillet til rådighed for forbrugere, jf. § 7 a, stk. 2. Forskellen mellem tilbagetrækning og tilbagekaldelse er, at producenten mv. ved påbud om tilbagetrækning alene skal foretage